

1. **LUBO** (12) *av*

[W funkcji orzecznika – może *N sg n (praed)* od 1. luby]

o jasne.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Miło, przyjemnie [komu] (12) : *OpecŻyw* 33v, 179; *Z* niemocnemi końmi nie ieżdź głęboko do wody [...] ácz im tho bywa bárzo lubo w gorące dni *SienLek* 187v; y to [*wola boża*] iuż teraz v tych nic nie waży/ ktorým wolno wżytko co lubo *CzechEp* 229.

cum inf (1): Ale komu lubo ieścże grześfytz/ nie dziw ieft ijże śmierci ij sądu bożego sie boij. *OpecŻyw* [192v].

W przeciwstawieniu: »lubo ... przykro« (1): [*dzieci*] hnet vrodziwśzy sie/ y záchcieć tego czo im lubo/ y gniewać sie gdy im co przykro vmieią *GórnDworz* Hh4.

Fraza: »jeśli (a. gdy, a. gdzie, a. jako) (jest) lubo« = *jeśli podoba się* (5): *OpecŻyw* 36v, 158v; mie fobie wolnie bez winy zbili/ zranili/ a iako ijm lubo było przyprawili *ForCnR* D4; My tedy opuścmy go/ á do náfzey ziemie zwroćmy sie/ á on s Perłami gdzie mu lubo niechay idzie. *HistAl* G6, D4.

Szereg: »lubo a wdzięcznie« (1): Lud {twoy który v nas był} ku świebodziem y prz{ypuśczył, domnimai}ącz sie iż to Bogu lubo á {wdzięcznie będzie} *BielŻyw* 113.

Synonimy: *blógo, lekko, łagodnie, mile, miło, nadobnie, pięknie, przyjemnie, rozkosznie, słodko, wdzięcznie.*

Cf [**LUBIE**], **NIELUBO**